

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-4Csp/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122320564
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:6122320564.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 zastúpeného JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.. D. XX, XXX XX E. o zaplatenie 200,98 eur a zmluvnej pokuty vo výške 43,-eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 06.05.2022 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 200,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7,38 eur od 24.10.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 64,97 eur od 26.11.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 60,50 eur od 24.12.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 40,12 eur od 24.01.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 15,46 eur od 25.02.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 12,55 eur od 24.03.2020 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 43,-eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zmluvu o poskytovaní verejných služieb „v znení Dodatku (v prípade, ak bol uzavretý)“ na základe ktorej bol jej aktivovaný program služieb s tým, že zaviazala sa riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou, Všeobecnými podmienkami, platným Cenníkom a dodatkami. Tvrdil, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. podľa uzavretej zmluvy poskytla jej služby a cenu poskytnutých služieb

2 SK-4Csp/79/2022

vyúčtovala žalovanej faktúrami, ktoré žalovaná neuhradila, a hoci bola touto spoločnosťou opakovane vyzvaná k ich úhrade, k ich úhrade doposiaľ nedošlo. Ďalej žalobca uviedol už len to, že nakoľko je žalovaná v omeškaní, uplatňuje si zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavených faktúr. V závere uviedol, cit.“ V prípade, ak si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu, tak je vypočítaná nasledovne : zmluvná pokuta (ZP) = základ ZP – (počet dní uplynutých z doby viazanosti/celkový počet dní viazanosti x základ ZP). Uplatňovaný nárok na úhradu zmluvnej pokuty je dohodnutý v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka v písomnej forme, jasne a zrozumiteľne, pri splnení všetkých formálnych podmienok vyžadujúcich zákonom, je dohodnutý spôsob, akým bude určená jej výška v prípade, ak by došlo k porušeniu zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že sa nejedná o zakázané zabezpečenie záväzku. Vo vzťahu k spotrebiteľovi nejestvuje žiadna povinnosť predajcu, či poskytovateľa služieb zdržať sa používania zabezpečenia záväzku zmluvnou pokutou pre

prípade porušenia povinnosti. Sankcia nie je neprimerane vysoká vo vzťahu k nárokom zo záväzku, ktoré splnenie ním bolo zabezpečené. Maximálne výška dohodnutej zmluvnej pokuty zodpovedá zľave na poskytnuté služby, resp. poskytnuté elektronické zariadenie. Rozsah sankcie zmluvnej pokuty bol dohodnutý pomerným denným znižovaním zmluvnej pokuty s poukazom na rozsah nesplnených záväzkov a povinností v prípade nedodržania záväzku, riadnych úhrad cien a nedodržania záväzku zotrvania v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti. Zmluvná pokuta zodpovedala výhode poskytnutej zľavy, a preto nemožno konštatovať, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods.4 písm. k) resp. písm. s) Občianskeho zákonníka“. Vo vzťahu k svojej aktívnej vecnej legitímácii uviedol to, že dňa 15.11.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu s tým, že v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je žalovaná uvedená pod referenčným číslom XXXXXXXXXX a že uvedenú skutočnosť Slovak Telekom oznámil v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka žalovanej.

3. Z obsahu spisu vyplýva, že ako prílohy žalobcom k návrhu (žalobe) pripojené boli faktúry, Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.10.2019 s prílohami, ďalej žalovanej adresovaný list označený ako Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, Osvedčenie o registrácii DPH, Oznámenie o postúpení pohľadávky, Upomienka zo dňa 05.12.2019 a Predžalobná výzva zo dňa 04.03.2022.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 23.05.2022 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods.3 zák. o upomínacom konaní) zrušil. Na tunajšom súde konanie je vedené pod spisovou značkou SK-4Csp/79/2022.

5. Žalovaná, ktorá je k trvalému pobytu prihlásená na adrese Akad. D. XX, XXX XX E. a ktorej miesto skutočného pobytu sa súdu napriek vykonanému šetreniu, aj prostredníctvom Mestskej polície zistiť nepodarilo, sa k žalobe, ktorá jej vzhľadom na

3 SK-4Csp/79/2022

nemožnosť zistiť jej skutočný pobyt bola v súlade s § 116 ods.2 CSP doručovaná oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadřila.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.10.2023, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 28.09.2023 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, pričom po vykonanom dokazovaní žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol.

8. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo v prvom rade nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, uvedenou otázkou sa súd musel zaoberať ex off, nakoľko uplatňovaná bola pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovanou uzavretý s telekomunikačným podnikom, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal.

9. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (v súčasnosti v § 86 ods.5 Zákona č.452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách) je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Nie je povinnosťou, ale ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho postavenia musí byť nezávislý a nestranný vyzývať žalobcu (tu zastúpeného advokátom) na predloženie takýchto dôkazov, keďže by tým zasiahol do procesnej rovnováhy a išlo by o neprípustné preferenčné

zaobchádzanie, zvyhodňovanie jednej (v prípade spotrebiteľského sporu dokonca silnejšej) strany v spore. Nepredloženie týchto dôkazov a nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu totiž nie je procesným nedostatkom žaloby, ale neunesením dôkazného bremena potrebného pre úspech žalobcu v spore. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhovenu žalobe.

4

SK-4Csp/79/2022

V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcov aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku čo sa nestalo. Keďže ani v priebehu konania, do vyhlásenia rozsudku žalobca dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie nepredložil, ani neoznačil, už z tohto dôvodu musel súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým mala žalovaná uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala podľa tvrdení žalobcu vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale telekomunikačný podnik- obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offo, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp.zn.2Cdo/205/2009 „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“

11. Podľa názoru súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej, či čo i len jej časti na žalobcu, čo bol prvý dôvod, pre ktorý súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky (v čase podania žaloby bol navyše žalobca zastúpený advokátom) aby spolu so žalobou predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa nestalo. Žalobca tu uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi Podnikom – Slovak Telekom, a.s. a žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase uzavretia v osobitnom zákone č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Niet tak pochyb, že medzi žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. jednalo sa o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

12. Ako uvádza samotná zmluva ktorú žalobca predložil, táto uzavretá bola podľa v tom čase účinného zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom spoločnosť Slovak Telekom, a.s. označená je v nej ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods.1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je

5

SK-4Csp/79/2022

podnikaním. Žalovaná v zmluve označená bola ako účastník, ktorým sa podľa § 5 ods.4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

13. V § 43 zákona č.351/2011 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ bol obsiahnutý odsek 13, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane

príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

14. Pre úplnosť súd uvádza, že rovnakú úpravu má aj zákon č.452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách účinný v súčasnosti, ktorý v § 86 ods.5 rovnako normuje, že „Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.“ Zákonná úprava postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku obsiahnutá v zákone o elektronických komunikáciách je teda osobitnou úpravou (lex specialis) vo vzťahu k všeobecnej úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o podobnú situáciu a právnu úpravu, ako v prípade postúpenia bankových pohľadávok, kde § 92 ods.8 Zákona o bankách veľmi podobne normuje zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky. Ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách uvedené hore predstavujú teda k ustanoveniu § 524 a násl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (lex specialis), ktorého cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky . Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom.

15. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods.13 v tom čase účinného (v súčasnosti § 86 ods.5) zákona o elektronických komunikáciách, teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je

6

SK-4Csp/79/2022

napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči Podniku.

16. Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 15.11.2021 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods.13 pôvodného zákona o elektronických komunikáciách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Ako už súd uviedol, ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods.8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 už uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

18. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Vzhľadom na uvedené je pritom podľa názoru súdu neprípustné, aby v spotrebiteľskom vzťahu aj vzhľadom na vnútroštátnu normatívnu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa (okrem iného pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods.1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka) ako aj európsky systém ochrany spotrebiteľov boli tieto záväzné pravidlá a zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podniku akokoľvek obchádzané, napríklad prostredníctvom podnikmi predformulovaných zmluvných ustanovení vrátane Všeobecných podmienok, ktoré by im umožňovali aby ich pohľadávky, ktoré majú voči účastníkom

postupovali na iné subjekty (postupníkov) v rozpore so zákonnými pravidlami podľa uvedeného osobitného zákona.

19. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade prvým dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené je to, že žalobca vôbec nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku v zmysle vyššie citovaného § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách.

20. Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, a že teda postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú

7

SK-4Csp/79/2022

výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslani žalovanej viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Žalobca žiadnu takú výzvu súdu nepredložil. K jedinej výzve, ktorú predložil (upomienka ešte zo dňa 05.12.2019, teda datovaná 2 roky pred postúpením pohľadávok a týkajúca sa len dvoch faktúr na sumu spolu 72,35 eur, ktorá preto nemôže byť výzvou v zmysle § 43 ods.13 zákona) nepredložil dôkaz o reálnom doručovaní žalovanej, pričom výzvy žalobcu, akou sú až jeho vlastná predžalobná výzva zo dňa 04.03.2022 a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2022 sú až z času po postúpení pohľadávky. Za takú výzvu nemožno považovať ani odstúpenie od zmluvy zo dňa 26.10.2020, ku ktorému žalobca nepredložil, ani neoznačil žiaden dôkaz o doručovaní žalovanej. Nakoľko žalobca ani neuviedol, či, kedy a ako toto odstúpenie (ktoré v žalobe ani nespomenul) malo byť žalovanej doručené (či aspoň doručované) do sféry jej dispozície, pre úplnú absenciu skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovanou (nemožno popierať to, čo chýba). Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitimáciu súd musí skúmať vždy, a to ex offa je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu takým podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Je logické, že ak sa niečo, čo je základnou podmienkou pre vyhovenie žalobe skúma ex offa a vždy, musí sa to tvrdiť a preukázať už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby žalobca bol povinný označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne vid' napr. aktuálne rozsudky Krajského súdu Prešove sp.zn.3CoCsp/11/2021 alebo 7CoCsp/38/2020). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.7CoCsp/38/2020 totiž otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,,.

21. Za výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách v žiadnom prípade nemožno považovať samotné faktúry (odhliadnuc od toho, že ani ich doručenie účastníkovi nebolo preukázané), vystavením ktorých si Podnik plnil inú zákonnú povinnosť, a to podľa § 43 ods.12 zákona o elektronických komunikáciách, keďže podľa tohto zákonného ustanovenia účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

22. V danom prípade žalobca spolu s podanou žalobou a ani do vyhlásenia rozsudku nepredložil písomnú výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku. Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby.

X

E./XX/XXXX

XX. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie ako dôkaz súdu označil len Zmluvu o postúpení pohľadávky a predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.01.2022. Tie nepreukazujú zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu

a nie postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 43 ods.13 zák. o elektronických komunikáciách.

24. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn.1Cdo/147/2017 v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

25. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi- spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Navyše nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nemá žiaden súvis a vplyv na to, či existuje (a trvá) alebo neexistuje záväzok z pôvodnej zmluvy, keďže postúpenie pohľadávky týka sa len zmeny v osobe veriteľa a nie pohľadávky ako takej.

26. Koniec koncov, právny názor súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k jeho aktívnej vecnej legitímácii v nadväznosti na osobitné zákonné podmienky postúpenia pohľadávky v § 43 ods.13 Zákona o elektronických komunikáciách už pre žalobcu, ale ani jeho právneho zástupcu nemôže byť nijako nový či prekvapivý. Žalobca tak už z množstva iných, skorších súdnych rozhodnutí mal a mohol vedieť, že základnou podmienkou pre vyhovie jeho žalobe je práve predloženie riadnej písomnej výzvy v zmysle vyššie uvedeného zákonného

9

SK-4Csp/79/2022

ustanovenia spolu s dokladom o jej doručení/ doručovaní. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje na množstvo obdobných sporov, kde žalobcu zastupoval rovnaký zástupca a kde súd pre neunesenie dôkazného bremena a nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol obdobné žaloby, viď napr. právoplatný rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn.7Csp/20/2020. Rovnako súd vo vzťahu k žalobcovi poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn.18Csp/40/2020 kde obdobná žaloba žalobcu pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie bola takisto zamietnutá. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.zn.10Csp/76/2020 alebo 10Csp/175/2020 a tiež na právoplatné rozsudky Okresného súdu Levice sp.zn.5Csp/58/2021, Okresného súdu Kežmarok sp.zn.6Csp/148/2022 alebo 10Csp/112/2021 alebo Okresného súdu Svidník sp.zn.4Csp/108/2022.

27. Už len z uvedených dôvodov súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

28. Pokiaľ ide o posúdenie veci upomínacím súdom a vydaný platobný rozkaz, uvedené nič nemenilo na povinnosti tunajšieho súdu preskúmať ex offo zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky. Rozhodnutie upomínacieho súdu nie je pre tunajší súd nijako záväzná a absolútne ho nezbavuje povinnosti preskúmať vo vzťahu k nároku voči žalovanej aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Pre naplnenie princípu právnej istoty v právnom štáte je v článku 2 ods.2 základných princípov CSP poukávané na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, pričom aktuálne najvyššia súdna autorita všeobecného súdnictva v Slovenskej republike (Najvyšší súd SR) zaujala k danej otázke v rozsudkoch 7Cdo/26/2017 a 1Cdo/147/2017 (viď už spomínaný judikát R 60/2018) jednoznačné a rovnaké stanovisko, z akého vychádzal aj súd v tu prejednávanej spore.

29. Pokiaľ ide o dôvody zamietnutia žaloby, závery súdu nemôžu byť nijako nové, či prekvapivé aj preto, lebo napríklad len povinnosť žalobcu preukázať doručenie v súvislosti s výzvami potrebnými k platnému postúpeniu pohľadávky bola v posledných rokoch judikovaná nespočetne krát (len príkladmo napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.25Co/11/2018 ešte zo dňa 23.8.2018 alebo 3Co/190/2018

ešte zo dňa 5.3.2019, alebo ešte staršie- rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.6Co/46/2016, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/254/2016, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.17Co/899/2015 a 13Co/204/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2Co/493/2015 či Krajského súdu v Bratislave sp.zn.10Co/406/2015). Súd do pozornosti žalobcu v tejto súvislosti dáva tiež rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.3Csp/50/2020 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.19CoCsp/45/2021.

30. Aj podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku „Jedným z hlavných cieľov predkladateľa bolo zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu, je i zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Pre prípad, že strana lehotu zmešká a úkon neurobí, stratí možnosť úkon urobiť neskôr (tzv. procesná preklúzia)“. Civilný sporový poriadok teda v porovnaní s predošlým procesným predpisom zásadným zvýraznením

10

SK-4Csp/79/2022

kontradiktórnosti konania a zásady formálnej pravdy (viď napr. článok 8 a 9 základných princípov), výslovným zakotvením princípu koncentrácie konania, zákazom pre súd vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrholi, či výslovnou úpravou, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.2), ako aj výslovným normatívnym zakotvením, že aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe je zmenou žaloby (§ 140 ods.2) jasne zvýšil nároky na „kvalitu žaloby“ a jej náležitého odôvodnenia.

31. Preto ak priamo zákon o elektronických komunikáciách stanovuje zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, potom pre žalobcu ako tvrdeného postupníka pohľadávky nemôže byť prekvapivé, že má preukázať splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky, keďže mu má a môže byť známe, že túto otázku súd musí skúmať vždy a ex offo a preto sa v žiadnom prípade nemôže spoliehať až na námietky žalovanej strany alebo na akési dodatočné výzvy súdu v tomto smere.

32. Skutkové tvrdenia upravuje ustanovenie § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti (§ 132 CSP o náležitostiach žaloby) tak znamená, že je potrebné uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore), Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce.

33. K uvedenému bližšie pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, z ktorého súd citoval, kde na strane 571, vo výklade k § 150 CSP okrem iného je uvedené, cit.“ Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia...Substancované tvrdenie je také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez

11

SK-4Csp/79/2022

dokazovania...Súd nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. Nesubstancované tvrdenie sa nedá substancovane poprieť.“

34. Ak teda žalobca tu v spore vôbec netvrdil výzvu podniku v zmysle zákona o elektronických komunikáciách, ani netvrdil, ako a kedy mala byť taká prípadná výzva žalovanej doručená, potom sa nemôže odvolávať na nepopretie skutkových tvrdení žalovanou, lebo popierať, či nepopierať možno len to, čo je uvedené a nie niečo, na čo strana nemohla ani pomyslieť, lebo to uvedené nikde ani náznakom

nie je. Domnienka v zmysle § 151 ods.1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení platí len pre uvedené skutkové tvrdenia.

35. V zmysle § 149 CSP sú skutkové tvrdenia prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany a strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods.1 CSP).

36. Vzhľadom na § 149, § 150 ods.1 a § 153 CSP bolo preto základnou povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť skutkové tvrdenia ohľadom splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky a nie očakávať, či ho súd k ich doplneniu nevyzve, keďže cieľom daných ustanovení je práve chrániť slabšiu zmluvnú stranu (spotrebiteľa) a motivovať veriteľa. Keďže aktívnu vecnú legitimáciu súd skúmať musí ex offo, vzhľadom na vyššie uvedené nie je ničím ospravedliteľné a nie je legitímne „očakávanie“ žalobcu, že v prípade pochybností o jeho nároku súd mu dá ďalší priestor ich odstrániť, nakoľko pochybnosti v takom prípade vzhľadom na jasnú zákonnú úpravu majú byť žalobcovi zrejmé už v momente podania takej žaloby. Keďže skutkové tvrdenia sú prostriedky procesného útoku o ktorých platí, že majú byť uplatnené včas / § 153 ods.1 CSP/ , na ich dodatočné uplatnenie by súd v zmysle § 153 ods.2 CSP aj tak neprihliadol, keďže by neboli uplatnené včas a vyžadovali by ďalší úkon (výzvu) súdu. Nebol dôvod vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov, lebo súd by tým v spore s ochranou slabšej strany vykonával úkony smerujúce k náprave pasivity a flagrantného porušenia procesných povinností silnejšej strany (tu žalobcu) tvrdiť a dokazovať, čo by odporovalo zásade koncentrácie a hospodárnosti konania, vigilantius iura...a podobne.

37. Len pre úplnosť súd uvádza, že ak by aj žalobca preukázal doručenie výzvy podľa zákona o elektronických komunikáciách a doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanej, i tak by bola žaloba v celom rozsahu nedôvodná. S odstúpením od zmluvy je totiž spojený zánik práv a povinností zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane práv a povinností zo zmluvnej pokuty. Podľa Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc; § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú práva z nej aj napriek jej zrušeniu s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa (§ 54 ods.1 Občianskeho zákonníka), pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie, ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Preto ak pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy, odstúpením od zmluvy túto zrušil s

12

SK-4Csp/79/2022

účinkami od začiatku (ex tunc; § 48 ods. 2), čím zanikli práva a povinnosti zo zmluvy a momentom odstúpenia od zmluvy vznikli práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Keďže v prípade žalovanej poskytnutých telekomunikačných služieb takáto reštitúcia in natura nebola možná, keďže tieto ich poskytnutím boli spotrebované, bolo treba zo strany žalovanej poskytnúť peňažnú náhradu, ktorá znamená ekonomickú protihodnotu toho, čo nemožno vrátiť in natura, tu ňou bola cena poskytnutých služieb. V prípade žalovanej to teda znamenalo povinnosť zaplatiť neuhradenú cenu poskytnutých služieb, nie však už pôvodne dojednanú zmluvnú pokutu.

38. Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že ak by aj žalobca preukázal podmienky postupiteľnosti pohľadávky a riadne (doručené) a platné odstúpenie od zmluvy, potom odo dňa odstúpenia od zmluvy sa táto od začiatku zrušila, každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa nej dostal. Pre právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (vysporiadanie a včasné uplatnenie nárokov z bezdôvodného obohatenia), pritom zákon v ust. § 107 ods. 1 OZ určil ako primeranú dvojnásobnú premičiacu dobu, uplynutie ktorej tu v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinné od 05.12.2018 znamená zákonnú prekážku pre vymáhanie daného práva, na čo by súd musel prihliadnuť ex offo. Teda aj v prípade platného odstúpenia od zmluvy by v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka došlo k zrušeniu predmetnej zmluvy v dôsledku čoho by vzniklo žalobcovi len právo na bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že súd by bol povinný prihliadať na premičanie podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Keďže ide o bezdôvodné obohatenie tak nárok žalobcu by sa premičoval

v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že bezdôvodné obohatenie vzniklo poskytnutím služieb žalovanej v období od 08.10.2019 do 07.03.2020, cena služieb bola žalovanej vyúčtovaná faktúrami, ktoré všetky boli splatné v období od 25.11.2019 do 23.03.2020 a žaloba bola podaná na upomínací súd až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby a to dňa 06.05.2022. Aj dohoda o zmluvnej pokute je závislá na existencii záväzku. V danom prípade záväzok zanikol a je preto vylúčené, aby zo strany účastníkov zmluvy došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti a vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty. Z už neexistujúcej zmluvy žiadne práva ani povinnosti nevznikajú. Tunajší súd by preto ani v časti žaloby žalobcu o zaplatenie zmluvnej pokuty 43,-eur nemohol vyhovieť a žalobu by tu tak či tak musel v celom rozsahu zamietnuť.

39. Ani tieto závery súdu pre žalobcu nemôžu byť nijako nové či prekvapivé, k čomu súd poukazuje na už právoplatné rozhodnutia súdov vo veciach žalobcu zamietajúce jeho žaloby z týchto dôvodov (viď napr. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.17Csp/78/2021 alebo Okresného súdu Levice sp.zn.5Csp/58/2021). Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/52/2016 kde ten preskúmavajúc správnosť záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí nároku telekomunikačného podniku na cenu služieb a zmluvných pokút v obdobnom prípade v súvislosti s odstúpením od zmluvy uviedol: „Nemožno však súhlasiť s argumentom žalobcu o tom, že je potrebné preto počítať lehotu 3 ročnú ako lehotu premlčaciu, keďže odstúpením od zmluvy v zmysle Občianskeho zákonníka sa zmluva ruší od počiatku a nároky dodávateľa služby sa rovnajú nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda zaplatenia toho, čo dovtedy žalobca v prospech žalovaného plnil. Preto neobstojí obrana žalobcu týkajúca sa počítania nároku s prihliadnutím na 3 ročnú premlčaciu lehotu, a vec súd prvej inštancie správne právne posúdil (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR 3MCdo/14/2014)“.

13

SK-4Csp/79/2022

40. Priznať zmluvnú pokutu by žalobcovi navyše nebolo možné aj preto, že súd by musel rešpektovať zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na zamietnutie žaloby v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

41. V súvislosti s nárokom na zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že vo výroku rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn.9Csp/152/2022 bola zmluvná podmienka spoločnosti Slovak Telekom a.s. týkajúca sa obdobného dojednania o zmluvnej pokute vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Bol by to teda ďalší dôvod pre nevyhovenie žalobe v tejto časti.

42. Zhrnúc všetko vyššie uvedené teda žalobe žalobcu nebolo možné vyhovieť, lebo jednak žalobca vôbec nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku, čo bolo samo osebe dôvodom na zamietnutie celej žaloby bez ďalšieho a navyše, i keby ju preukázal a keby preukázal doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanej, i tak by mu ním uplatnený nárok nebolo možné priznať pre uplynutie dvojročnej premlčacej doby pre jeho súdne vymáhanie v zmysle § 107 a § 54a Občianskeho zákonníka ale aj pre samotnú nedôvodnosť nároku na zmluvnú pokutu.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mala žalovaná, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP

jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

14 SK-4Csp/79/2022

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15

SK-4Csp/79/2022

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.